

БЛАГОВЪСТНИК

ДУХОВНА ГАЗЕТА ДЛЯ ПÔДК. РУСИНОВ

РÔЧНИК XIV.

РОК 1934.

ЧИСЛО 6.

ЮНІЙ

Дай Господи Однoсть Церков
(Св. Йосафат)

ПЕЧАТНЯ, ВЫДАВНИЦТВО ЧИНА СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛ.
РЕДАКЦІЯ И АДМИНИСТРАЦІЯ В УЖГОРОДЪ, УЛ. РАКОВЦІ 54.

**Всѣм любителям Пресв. Серця
Христового до вѣдома:**

Дня 15 юнія (2 юнія ст. ст.) с. р. припадає

**ПРАЗНИК
ПРЕСВ. СЕРЦЯ
Г. Н. ИСУСА ХРИСТА.**

В сей день великий Отпуст в монастырской церкви
ОО. Василіян в Ужгородъ.

Нѣ оден правдивый почитатель Божественного
Серця не залишить в той день приступити до св.
Причастія, щобы вынагородити Евхаристійному Спа-
сителеви за неблагодарность других.

Порядок Свята слѣдуючий:

В Четвер по полудни о год. $\frac{1}{2}6$ Вел. Вечерня,
Молебен из выложенем Пресв. Тайн, **Проповѣдь**
(руська) и **Умоленіе** Пресв. Евхаристії (супликація)
От 4. по пол. зачнуться св. Сповѣди.

В Пятницю рано о 6. год. **Утреня**. О 7. год.
Служба Божа читана из выложенем Пресв. Евха-
ристії вонка. О 8. **Проповѣдь** (мадярська). О $\frac{1}{2}10$ тор-
жественна св. **Литургія** из выложенем Пресв. Ев-
харистії, по Евангелію **Проповѣдь** (руська); по Службѣ
Божої **Обход** из Найсв. Тайнами, **Мироване**.

*Прийтъ на сей празник з своими родина-
ми, процесіями, и заохочуйте до тою и других!*

Число 6.

Юній

Річник XIV

БЛАГОВѢСТНИК

ДУХОВНА ГАЗЕТА ДЛЯ ПÔДКАРПАТ. РУСИНОВ

Редакція, адміністрація, експед.
Выдавництво Чина св. Василія В.
в Ужгородѣ, Раковція ул. ч. 54.
Выходить 1-го кожного мѣсяця

Вôдвѣчат. Редактор:
о. Теофан Скиба ЧСВВ

Прéдплата на цѣлый рок 10 Кч.
за границею 17 Кч.; Одно чис-
ло 1 Кч. Выходитъ 1-го кожного
мѣсяця

10 лѣтъ заложеня „Товариства Пресв.
Серця Христового“ при церкви
ОО. Василіян в Ужгородѣ.

ОКУ 1934 минає 10 лѣтъ од того часу, як заложено в Ужгородѣ при церкви монахомъ ОО. Василіян, „Товариство Пресвятого Серця Христового“. Як только реформованъ ОО. Василіяне перебрали Ужгородський монастирь 1923 р., зараз також старалися вôдновити опущену церков на дворѣ монастиря.

1923 р. приходить до ужгородського монастиря Впр. о. Павло Гойдич, теперъшній Епископ пряшевскоѣ єпарх. єромонах діяльный и ревній, котрого серце уже давно горѣло любовію до Пр. Серця Христового. Вон то взяв у свої руки, крôm интернату и душпастырство в церкви. Першимъ його дѣломъ було заложити Товариство Серця Христового 1924 р. Вон бо видѣвъ, що глубокѣ раны нашого Пôдкарпатя, якъ завдала намъ война, можна вyl'chiti найуспѣшнѣйше при помочи сего лѣкарства. Його

клич був: „Най буде прославлене всюди Пресвяте Серце Христове“. Того кличу досѣ на Пôдкарпатю межи нашим народом ще не було чути.

Од тoї хвилї, як наш народ почув сe Боже гасло, зачав горнутися до василіянської церкви, щоби набрати огню, щоби загрїти своє студене серце. Церков О.О. Василіян стала теперъ осередком культу Пресв. Серця Христового и Пресв. Т. Евхаристії.

Уряджено по статутам товариства святкувати першъ пятницѣ и першъ недѣлї. На першъ пятницѣ * напливає до церкви много народу з Ужгороду, з його околиць и з поблизьких сел, се члени товариства. Всѣ вони сповѣдаються, причащаються на Службѣ Божїй.

Вже од самого початку першъ пятницѣ святковано так: В 6-й годинѣ Служба Божа з выставленем Найсв. Тайн, по Сл. Божїй, Супликація.** На той Сл. Божїй є причастників винадгороджаючих до 300, хоч се будный день. Всѣх причастників першої пятницї є до 360-400. Мило є позирати як горнутися, як сповѣдаються и причащаються не толькo интелигенція, але й простѣ люде кождої першої пятницї. Двох до трох отцїв Василіян нераз сповѣдають до 10-ої години.

По обѣдѣ вѣд 2-6 год. є выставленя Насв. Тайн. До адорації (умоленя), умоляють побожнї люде, як хто знає и годен, виливають всю свою журбу перед утаєним Христом. В 6-й год. вечером є проповѣдь про Пресв. Серце Христове.

Кождої першої недѣлї по полудню в 4. год. є молебень до Пресв. Серця Хр., проповѣдь и Супликація.

Членов сего набоженства в р. 1934 понад 6000, котрї є записанї в Ужгородѣ, в головнїй книзї.

* Перша пятниця и перша недѣля кожного мѣсяця по волї Серця Христового в котрїй хоче Вбн, щоби почитатель принимали св. Причастіє „винадгороджаюче“, перепрошуючи за всї грѣхи людей.

** Супликація се благальна пѣсня перед Насв. Тайнами.

Ще бôльше горнутъся, коли зачали празник Пресв. Серця Христового обходити торжественно одпустом 1926 р. Приходить непрогляднѣ товпы народа з вôдзнакою Серця Христового на грудях, навѣть з далекоѣ Словакiѣ. Число паломников доходить до 3000, причастникôв 2000, є процесiѣ з Мукачева и з Верховины.

Так се йде и шириться через 10 рокôв. Бог и тôлько Господь Бог знає кôлько благословеня спливало на все наше Пôдкарпатя через сесе набоженство. Кôлько душ одновилося, покинуло грѣх, кôлько стало чесных людей. Се набоженство таке дивне, таке могуче, що можно уважати найуспiшнiйшим середником для спасеня и освяченя душъ чоловѣка. Най каже и говорить хто що хоче, та правды нѣгде подѣти.

Се набоженство вынищить найбôльше зло з людскоѣ душѣ, и вylѣчить найбôльшѣ раны з людського серця. Вono запалити найстуденѣйше серце зробить з закаменѣлого грѣшника праведника. Влиє теплоту й огонь любови — яка в многих серцях теперь выгасає. Чому се так. **Бо се набоженство уживає найбôльшѣ середники до освяченя и се часто.** Се суть св. Сповѣдь и св. Причастiє. Перше усуває найбôльше зло, яке панує на свѣтѣ се грѣх — а друге дає нам найбôльше добро самого Христа Спасителя. Се набоженство нас так зближає до Христа, що майжечуємо удары Його Пресв. Серця. Хочби хто був студений и байдужный до справ душѣ, а буде щиро практиковати отсе набоженство то неможливе, щоби не запалився огнем. **Бо, як каже Тома Кемпiйський (IV. 4): „Хто, стоячи коло великого огню, чи не загрѣється хоч мало“.** Коли мы через се набоженство зближимося до Пресв. Серця Христового, Вон нас запалить, як запалив св. Йона, который лежав часто на Його грудях.

Тому неповинно бути анѣ одного села на нашом Пôдкарпатю, де не було бы знане и поширене се набоженство до Серця Христового. Всюды повиннѣ мы почитати те Боже

Серце, котре нас так полюбило. Щоби по цѣломъ нашомъ Пôдкарпатю залунало „Радуйся Серце Бога живого“ Щезне тогды схизма (праославія), и всяка секта, що несе гниль и студень для людського серця.

о. Й. Станканинець ЧСВВ
Проводникъ, Тов. Серця Христ.

Записуйтесь до „Товаристра Серця Христового“!

Адреса: „Товариство Серця Христовою“ при церкви
ОО. Василіян. Ужгород Ракоція 54.

о. Ю. Станканинець:

Що треба брати на одпуст другого свѧта?

(Правдива пригода в формѣ оповѣдання)

Хто бы не знатав веселу, говорючу з сміючими очима Марійку-сѣльску бабу нашого села.

Тать нема в нашему селѣ хижѣ, в котрой бы она не була и не обхожовала коло, не помогала, бо она є „сѣльский лѣкарь“.

Добра була она серцем, але є ремесло одчужило є од церкви. Бо все десь знайдеся хворий и на недѣлю. На кожду недѣлю треба приготовити дѣтей, що в тыжни народилися до крещеня. — Сяк то Марійка других выховувала, а на себе забывала, або не мала часу думати.

Але мала она и больше нагоды на грѣх. По кождому крещеню гостина, а чий перший погарчик палиночки, як не „бабин“. — А як вже голова мало закручена, то там уже не выбираються нѣ слова, анѣ дѣла.

Сяк и минув Марійчин вѣк.. Постарѣлася. Чоловѣк умер. Зачала кашлати. Приближався конець.

Одного ранка в недѣлю Марійка спѣшила до хворої. По дозѣ стрѣтилася з товаришкою молодых лѣт, що шкандибала до церкви. Стали говорити. — Обѣ закашлалися.

Ой Марійко, не довго мы вже то кашлемо. Час збиратися „до дому“. Лише ци будемо мати з чим появитися перед Богом? — Ци идеш до церкви и ты?

Нѣ я иду ид хворуй.

Марійко не добре ты робиш, бо ходиш лѣкувати других, але забуваєш за себе. — Тать тобѣ в недѣлю в церкви мѣсто, бо мы вже лише з дня на день живемо. Лиши ты вже, то дѣло молодших, а подумай на свою душу...

Павду маєш Міцько. — Казав менѣ се вже и наш священик и казав, щоби и я стала членкою Серця Ісуса и рожанця, бо час готовитися на другий свѣт. — Але я боюся записатися, бо еге православнѣ як говорять, ож то не гудно, ож то папиство. А батюх то говорить, ош доста и раз на гуд высловѣдатися. А так на смѣх говорять, що Боже сохрани.

Не слухай клеветы, але ходи ид нам. Я вже давно записалася. Бо кажи ци треба нам инише, як заслужити собѣ то, щоби мы не вмерли в смертелном грѣсѣ, як то Ісус пообѣцяв тым, що в девять перших пятниць достойно высловѣдаються и причащаються? Так то наша цѣль на земли, щоби мы не вмерли в смертелном грѣсѣ. А ци є красша просьба и цѣннѣйша просьба у нас, як... „Пресвята Маріє, моли за нас грѣшных нынѣ и в час смерти нашоѣ“..

Міцько моя дорога, та ци ош то так буде? Ци выслушав бы нас Ісус?

Та де бы нѣт. Тадь лише послухай добре св. Писаніє, колько раз Ісус напоминає нас в нѣм: .. „ядый мою плоть и піай мою кров имать живот вѣчный“, а ци не на се нас наводить и пан священик, коли хоче оби мы кожного мѣсяця сповѣдалися и причащалися?

Но але будь здорова, бо звонить другий раз и подумай добре над сим.

* * *

Другоѣ недѣль по вечери Марійка стояла на колїнки и молилася рожанець з другими жонами.

Вечером дома Марійка була весела, спокойна. — Сѣла вечеряти. Єї очи впали на образ розпяття, що висѣв на стѣнѣ. З ран текла кров під крест. Марія довго позерала на крест. Єї очи зачали блищатися и по поморщеному лицю потекли два шнури слез горячого жалю. — Постановила, постановила нагородити все Ісусу,

* * *

Настала зима. — Марійка вертала од хвороѣ и поховзлася, та упала у воду. Ледви дотяглася до дому и лягла в постѣль. — Достала запаленя.

Дуже боялася смерти. — Нащивляють ї, а вона кождому говорити: Не хотѣла бы я ще вмерти, бо много, много я нагрѣшила, Богу мало служила. А од тепер бы я хоть мало одячилася Богу за все и оплаковала свої грѣхи.

Одноѣ ночі приснилося їй, що ладиться на одпуст. Приходить процесія, до котрої и она мала приключитися. Радосно забѣгає до

хижъ, щоби взяти бесаги приготованъ на дорогу. Пôднимас и не може рушити з землъ, такъ тяжкъ. — Зачне кричати, щоби съ чекали, але тъ вôдовѣдають ъй, щоби вôдобрала з напакованого, бо сяк не може ити з ним. — На се пробужаєся.

Марійка догадалася, що то за бесѣда и чим наповненъ. — Прикликала духовинка и высповѣдалася.

У пару днѣв опят снила то саме. Але и люде другоѣ процесіѣ не хотѣли съ взяти, бо бесаги ще все за тяжкъ були на подорож — Прикликали опят духовника и выслужив елей.

За якъс днѣ прийшли опять за духовником, що Марійка хотѣла бы з ним говорити.

Духовник нащивив съ. — Тихим голосом зачала говорити: Паночку любый, вижу я на собѣ Божу руку у снѣ. Вже третий раз я сню процесію, що иде на одпуст, але мене не хотять взяти, бо кажуть ош тяжкъ в ня бесаги. — Правда то и кобы Бог помог ще жити, то выпорознила бы я ъх, але я вже не знаю, що маю робити. Ци є ще якийсь способ, котрый бы уменшив беремено грѣха мое душъ?

Добре бабко. Завтра рано прийду ще раз ид вам. Приготовѣться на св. Тайны.

Другого дня по принятю св. Тайн удѣлив духовник Марійцѣ папське благословеня. — По сему вона заспокоилася.

Вечером збїйшлися члены рожанця и Серца Ісуса. Одкінчили рожанец за одпущеня грѣхов, заспівали пѣснъ С. Ісуса.

Пôд час того Марійка спокойно лежала з запертыми очима. Коли затихли, отворила очи и з блаженным усмѣхом промовила тихенько: прощайте дорогъ сестры. Опять тут є процесія. Я иду з нею, бо вже легкъ мої бесаги, Туй є и одна красна дѣвочка в бѣлом платю и каже, що она поможе менѣ понести бесаги. Прощайте. Цѣлуочи крест рожанця, що єго тиснула в руках, замкла очи на вѣки.

* * *

Блаженна та душа, котру супровожає на одпуст другого свѣта и помогає нести „бесаги“ красна дѣвочка-Дѣва Марія и котру Вона супровожає на суд свого Сына-Ісуса Христа.

— „Пôзно я Тебе полюбив, красото така давна... — горе той годинъ, коли я Тебе не любив“. (св. Августин.)

Исусе милый.

Исусе милый, Тебе мы просим,
В наших потребах, в нашей бѣдѣ;
Помилуй грѣшных, спаси неіѣдных,
Будем на вѣкъ вдячны Тобѣ,
Будем на вѣкъ вдячны Тобѣ.

Подай нам дары для духа, тѣла,
Вѣру, надѣю в сердцах скрѣпи,
Даруй побѣду в боях, покусах,
Горя, терпѣнья осолоди.

Прости нам грѣшным грѣхи, провини,
Нашоъ злобы не помняни;
Верни нам свѣтлу одеску ласки,
В ласцѣ умерти допоможи.

Помилуй Христе, святую Церковь,
Батька вселенной нам хорони,
Розгрѣй мъж сми любов и згоду,
В земських державах мир укрѣпи.

Як чёрнець виганяв діявола. (Продовження.)

Бліскавицею розойшла вѣстка, що в монастири бѣса виганяють. Велика товпа людей з страхом слухала рик пекольних духів. Слабіші не могли віддержати. А що відчували тѣ, котрі мусіли там бути. Жаль було дивитися на муки сеї невѣсти, котра цѣла змѣнювалася. Присутні часто виходили на свѣже повѣтря, бо не були в силі там віддержати. Найбільш витревалий був о. Теофіл, котрий уже привик до шалоб діявола і здається Господь Бог надѣлив особлившою силою. Крім того з дозволом єпископа повѣсив собі на груди в маленької посудині Пресв. Євхаристію, щоби бути обороненим перед нападами діявола. По мимо того гейби вихор скопив його та сильно ним потряс.

Перш усього о. Теофіл мусів знати, чи має до дѣла з одним чи з многими діяволами; крім того повинен був знати, як називаються діяволи, які опанували дѣвчину, бо інакше задар буде працювати. Голоси які виходили з дѣвчини, вказували, що більше бѣсів вселилося в нїй. Тѣ голоси були прервани: деяк звѣряч, інші людськ, в яких повно ненависті, злости, розлуки. Св. Церков може примусити своїми заклинаннями діявола, щоб вон сказав правду, хоч діявол намагається викрутитися, або і забреше.

Тут на імя Ісуса Христа розпятого діявол сейчас признався, що більше пекольних духів опанувало дѣвчину. На імя Ісуса почали діяволы шалити, верещати, як дик звѣрюки. Сей страшний вереск, рик тревали цѣльми днями. Раз ревали як тигри, гіены, іншим разом ричали гейби дик і коровы, або гавкали - нявкали як пси, мачки.

Як о. Теофіл довѣдався, що більше діяволів вселилося в дѣвчину, так продовжує: в імені Ісуса, Його Пречистої Матері, що стерла голову змѣя, скажи мен правду: Хто ваш начальник? Яке твоє імя?

Велзевул! — загавкав пекольний пес.

Велзевул тоб імя — отже ти не є Луцифер, володар всіх діяволів?

Нѣ, нѣ, але я один з висших!

Отже ти не був чоловѣк, лише один з упавших ангелів, що хотіли уподобнитися Найвищому?

Діявол зубами скреточучи: Так єсть; але як Його ненавидимо!

Від коли мучили ту дѣвушку?

Від чотирнадцятого року є житя.

Як ты смѣв єѣ опанувати и так збиткуватися над нею?

Діявол з реготом: Га га... Єѣ рôдный отець зажадав сего;

Але чому правѣ ты Велзевуле! вселився в неї?

Не звѣдуй подурному, я мушу повинуватися сатанѣ!

Словом на порученя и приказ Луцифера опанував єѣ?

Розумѣється, та з якої іншої причини?

Тут пригадуємо, що о. Теофил раз по нѣмецьки то по англійски то по латинѣ говорив. В яком языцѣ звѣдав, в таком вôдповѣдь одержував. Діяволы видно знають всѣ языки цѣлого свѣта и то дуже совершенно, бо если о. Теофил з умученя помилився, Велзевул зараз заверещав: так треба сказати, дурний Иване! ничего не знаєш!

О. Теофил хотѣв знати, чому отець закляв свою доньку. Але діявол одвѣчав:

Позвѣдай його самого! Дай менѣ покой!

Є мѣж вами також єѣ отець? Діяволом є вон також? Вôд коли є тут?

Глупый вопрос, вôд коли є проклятий. По той вôдповѣди дався чути пекольный регот.

Тодѣ в имени розпятого Ісуса змушую отця дѣвчины, щоби менѣ вôдповѣдав.

Страшно дикий голос розносився.

Ты еси отець нещасливої дѣвчины?

Нѣ вôдзывається уперта вôдповѣдь.

Тодѣ хто ты еси?

Юда!

Що? Юда искариотський, колишній апостол?

Вôдповѣдею було незрозумѣле бурмотїня и якбы притакуюче!

Ще раз звѣдую: Ты еси Юда, що продав свого Учителя за 30 срѣбняків? поцѣлуєм зрадив Його?

Так! я є. Ся вôдповѣдь звучала так страшно, болюче, люто, розпучливо, що парох и колька сестер выбѣгли з келії на свободу; цѣлый дôм затрясся.

Що ты тут глядаєш властиво? звѣдує о. Теофил.

Хочу єѣ загнati у розпуку. Она мусить повѣситися и до пекла дôстатися.

Каждый самогубець є проклятий?

На жаль, нѣ!

Чому?

Га, бо найчастѣйше мы діяволы примуємо їх до самоубїйства. Не жалуєш, що зрадив Учителя? (Дальше буде!)

ИЗ ЖИТИЯ СВЯТЫХ

Святого апостола Вартоломея.

Апостол св. Вартоломей, родом из Галилеї, був одним из дванадцять апостолів Христовых. Завѣзаний Спасителем на ученика, залишив свое рыболовское ремесло, и вѣдь поры не опускав бѣлье своего Божего учителя. Був вѣн отже свѣдком майже всѣх чудес Христовых.

По Сошествію св. Духа вѣдправився св. Вартоломей в Индію, а вѣдтак в Орменію проповѣдати слова Божого. А научав вѣн з таким жаром и так убѣдительно, що — як св. Йоан Златоустый говорить, не можна було вѣд слуханя вѣдорватися, а то, що почулось, не запамятати и тым не перенятися. Особенно св. Вартоломей трудинся довгий час в Ворменії. Маючи вѣд Бога удѣленный дар творити чуда, уздоровив умирающую дочку ворменского царя Палемона, и тым чудом навернув самого короля и його родину до вѣры Христової. Коли вѣдтак єще в дванадцяти бѣльих ворменских мѣстах навернув своюю наукою майже всѣх тамошних жителїв до почитанья правдивого Бога, змовились идолослужителї, щоби св. Вартоломея згладити из свѣта. Пôдмовили они отже царського брата Астіягиса, щоби вѣн призвав св. Вартоломея будьто в той цѣли, щоби проповѣдав своюю науку. Коли лиш св. Вартоломей, слѣдуючи завѣзваню Астіягиса, появився около року 71 - го по Рожд. Хр. в його области и начав научати, зараз идолослужителї схватили його и задали йому одну из найстрашнѣйших мук, именно живцем здерли шкіру из цѣлого тѣла, а коли видѣли, що вѣн и дальше научає, вѣдрубали йому вкінци голову.

Читайте и ширть Благовѣстник!

Послѣдне св. Причастіє св. Тересы.

Св. Тереса вже довший час лежала в хоротѣ. Священник приїхъ послѣднє св. Причастія (напутіє), щоби скрѣпiti єъ на вѣчну дорогу ангельським хлѣбом. Коли вона увидѣла своєго небесного обручника, то єъ серце дуже розпалилося. Вона, хоч була дуже слаба и не могла навѣть порушатися в постелѣ, тепер нагло випростовалася и встала в постелѣ. Присутні думали, що хоче вискочити з постели на землю, тому силою стримали єъ. Лице єъ перемѣнилося, вѣдмолодилося и стало таким красивым и небесным наче лице ангела..

Потому з найбѣльшою побожностю зложила руки и з поднесеными до неба очима и зворушаючими словами звернулася до свого небесного обручника. Окружаючъ сестры монахині зворушилися до слез.

Повитала вона Ісуса Христа утаєного в св. Тайнах ось такими словами: „О м旤й любый, небесный Обручнику. Тепер вже ту є та блаженна година, за якою мое серце вже так давно тужило, в котрѣм зачну вже Тебе в цѣлой Твоїй красотѣ, лицем в лице оглядати.. О блаженна годино, котра кладеш кбнець нуждам и боротьbam сего земського вигнання и мою душу запровадиш до щасливого товариства, за когрим я так давно уже тужила. О прийди, прийди любый Обручнику, бери мою душу до себе, щоби з Тобою злучена була я вѣчно щасливою. По тѣм запричащаляся и умерла.

Честна пред Господем смерть преподобных Єго. (Пс. 115, 6).

Хто не бажавбы так умерти з Ісусом Христом в устах и в серцю. Хто Христа часто принимав в житю, того и на кбнци житя Христос не опустить.

Ісусе Тебе прошу и буду благати прїйди до мене в святих тайнах, як буду вмерати.

Хто раз тѣлько Господа Бога одразив заслуїє на далеко тяжшу кару, заслуїє, щоды його здоптали діаволы,“ каже св. Алф. Лизорій.

„Із всѣх чеснот тихость зродить нас найбѣльше подобными до Бога“, Каже св. Йоан Златоуст.

МѢСЯЧНЕ НАМѢРЕНЯ НА МѢСЯЦЬ ЮНІЙ

Щоби мы наслѣдували безпереривне благаня Пресв. Серця Ап.

Исус Христос ще жиючи на землѣ дуже много молився. Кожде свое чудо, кожду свою роботу зачав молитвою й кінчив. Нераз цѣлу ноч переводив на молитвѣ. Цѣле Його житя се молитва й робота. Сам сказав: „Треба завсѣди молитися и не уставати“ (Лук 18. 1).

Та й нынѣ ще молиться за нас Христос. Непрестанно благає Вон, за людський рôд. Бо, що Господь Бог за такѣ страшнѣ грѣхи нынѣшніх на людей не посилає огню з неба, се завдячуємо Ісусу Христу, Його Пресв. Серцю. Ісус Христос, наш Спаситель просить милосердія и показуючи свої раны на руках й ногах тай передовсім свое Пресв. Серце наче говорить до Вôтця небесного: Се Серце я дав продати задля них, то не карай их.“ И чим бôльшѣ є провини, ся молитва стає горячѣйшою.

Мы повиннѣ просити и цѣлый сей мѣсяць о то молитися, щоби мы могли наслѣдувати Пр. Серце Христове в том безпереривном благаню. Повиннѣ мы адоровати (умоляти) безнастанно Господа Бога. Ale чи се можливо в том смертельном житю, де повно всяких журб, много занять й роботи. Певно, що для нас неможливим, щоби мы виключно молилися й цѣле наше заняття вôд рана до вечера була лише молитва. Се щастя тих, що вже в небѣ суть. Ale мы можемо через цѣлый день бути злучними з Богом, наче золотими нитками.

Тѣ золотѣ нитки се коротенькѣ молитви (акты стрѣлисть), якѣ нас лучать з Богом и серед роботи и занять. Через се сповнимо поручення Христа, щоби завсѣгди молитися и не уставати нѣколи.

Вже за Ісуса Христа уживали таких коротеньких молитов. Bo вони суть для всѣх доступнѣ и легкѣ. Миль вони так для неучених и худобных, як також для ученых и богатых. Зрозумѣє их дѣтина и не вычерпue их глубину сивий старець.

Користно вôдмовляє той, що цѣлый день працює або, той що в тяжкїй хворотї лежить. Дуже придається для тих що у терп'нях и покусах або в інших небезпеках. Конечна для всѣх особливо в годинѣ смерти.

Такими короткими молитовками кликали слѣпцѣ до Ісуса, коли просили о выздоровленїя: „Сыне Давидов помилуй нас.“

Так кликав грѣшный мытарь, щобы дѣстati прощенїя грѣхов: „Боже милостивий будь менѣ грѣшному“.

Розбойник на хрестѣ кликав: Помняни мене Господи, коли прийдеш в твоє Царство.

Святѣ також наводять часто такѣ молитви на голос дзвона або на удар годинника. Св. Ігнатій Л. часто повторяв: „Все на большу славу Божу.“ А св. Франц з Асижу безчисленно через день говорив: „Бог все моє“. В наших богослуженїях також часто повторяємо напр.: „Господи помилуй“ (40 раз).

Св Макарій, пустынник мав видѣння. Видѣв одного чоловѣка котрому з уст раз по раз выбухав огонь до неба. Вон зачав над тым роздумувати, що то видѣння має означати. Незадовго зрозумѣв, що се були короткѣ молитви, якими той чоловѣк молився до Бога в часѣ роботи.

Сесь молитви нераз и красшѣ и милѣйшѣ Богу, як довгѣ молитви, але высказанѣ без думки. Чиж може бути щось красшого, як часто повторяти: „Ісусе, Маріє, Йосифе“. „Ісусе люблю Тебе“ „Мой Спасителю“.

Повторяймо мы через цѣлый день такѣ молитовки. Ось йдемо до школы, на поле, залишаємо роботу, пôднесем думку до Бога. Бог буде першим нашим словом рано, коли стаємо послѣдним вечером, як кладемося спати.

Треба завсѣди молитися и не уставати.

Новости

Мисія в Хустѣ. Вôд 12. V — 20 давали Впр. о. Ігumen Бурдяк (з Мукачева), Впр. о. Ігumen Т. Скиба (з Березного), Впр. о. Т. Палинкаш (з Ужгорода), мисійнѣ проповѣди в Хустѣ. На мисіях брали участь не лише вѣрники з Хуста гр. католики з околиць, школна молодеж, але також велике число схизма-

тиков, суботников а всяких вôдступників. Вся интелигенція прімѣрно приходила на мисійнѣ науки.

В суботу вечер приїхав також Их. Ексцеленція, Еп. Александр. Привitalи Их пред всѣх станов и товариств. В недѣлю о 9. зачалася Арх. Сл. Божа. По Сл. Божїй зачався ве-

личавый похôд з мисiйним Крестом по цѣлôм мѣстѣ, який закончився прощальною бесѣдою оо. мисионарôв. На кôнець же промовив Их Екс. Александр. Висповѣдалося и причащалося до 2195. Всѣх проповѣдей було 29. Кобы то Боже зерно, якъ оо. мисiонаръ розсiяли в серцах Хустских вѣрникôв принесли плоды.

В Римѣ є товариство лѣкарôв, котрѣ як потребно для вyzдоровлення хворых, то перепускають з власної своєї крови, коли не можна знайти таких, котрѣ се зробили бы за грошѣ. Тѣ лѣкарѣ були недавно на вислуханю у св. Отця. Папа их похвалив за те велике самопожертвованя и любов. Один з них дозволив пустити собѣ мало кроvi для одної жenщины, та через то страшно ослаб и умер. На похоронѣ лѣкаря була сама цариця италiйска з Мусолинiем, богато министрôв и вyzначных людей, щоби почтити його за то геройске дѣло. — Суть ще добрѣ люде, що люблять близнѣх. Наслѣдуймо их.

Католицькѣ Мученики. В большевицкoй Росiї замучили недавно катол. священика о. Тройбу и о. П. Холмича. О. Холмич довший час перебував у темницѣ в Ленинградѣ та при тяжкoй роботѣ на Соловках. Вымученый голодом, а ще до того змушованый, щоби виречися кат. вѣры, — стратив розум.

Грошѣ з образом Пр. Дѣви Mariї. В Австрiї вийдуть новѣ срѣбернѣ грошѣ з образом Пр. Дѣви Mariї.

Католицьких шпиталїв на свѣтѣ є 12 тысяч, в яких працює 206 тысяч сестер монахинь.

Страшне святотацтво. В V-ту недѣлю вел. посту в однiй кат. церкви в Берлинѣ (Нѣмечина) причащалося до 500 людей. В часѣ св. Причастiя один 30 р. пан скочив до священика и хотѣв вyrвати з його рук чашу з найсв. Таїнами. Але священик сильно тримав св. Дары, так що той не мôг вyrвати, тому потряс чашою так, що богато частиць пр. Тѣла Христового упало на землю. Тогда фанатик взяв у руки св. частицю, роздушив и сказав: Так знищу кат. ідолопоклонство. Люде його зловили, прийшов и полiцай. Напасник ще раз закричав: най пропадає ідолопоклонство. Нас учили нашѣ паstryрѣ (протест. духовники), що кат. св. Таїни се ідолопоклонство. Засудили його на 8 днiв темницї. Епископ Берлинський вyдав поручення, щоби за се святотацтво вѣрники разом из священиками обходили день перепросьбы. На той день до 10.000 вѣрникôв перепрошувало Христа за се святотацтво. — Много є ще безвѣркôв, котрѣ не хотуть вѣрити в Пр. Евхаристiю. Але без вѣry не можно спастися.

**Набоженство до Пресв. Серд-
ця Хр.** по цѣлому свѣтѣ дуже
роширене. В півночній Амери-
цѣ обчислили, що в честь Пре-
св. Серця Хр. суть посвяченѣ
из резиденцій (катедр. церковь),
713 церковь, 221 мисійних ста-
цій и каплиць, 392 школ, 8 се-
минарій, 21 монаших чинов, 56
високих школ, богато сиротин-
цїв, шпитальїв и інших катол.
заведень. Се товариство там
має 6 мільйонов членов. А в
нас — смутно и сказать..—

**Троцький — вѣчний Жид
скиталець.** З Парижа доносять:
Троцький прямо в розпушъ, бо
не може знайти мѣсця на спо-
кійний осѣдок. Можливо, що
французыке правительство инте-
рнує його теоретично, хиба що
якийсь край до 48 годин дастъ
йому азиль. Б. червоный дикта-
тор з боязни перед замахом по-
дорожує вѣд заезду до заезду
в околицѣ Парижа разом з жѣн-
кою та приватним детективом.
Вѣд хвили, коли мусъв покинути
виллю в Барбісонѣ, Троцький
не спав в однѣм мѣсци довше
нѣж одну ноч. (ПАТ).

Якийсь Японець переписав
св. Письмо на куснику паперу,
котрый довгый на 52 цм. а ши-
рокий на 78 цм. (R. N.).

В Шикаго (Америка) вигудо-
вано перший поїзд з алюмінія.
Сей поїзд складається з трьох
вагонов и важить лише толькo,
як один наш вагон поспѣшного

поїзду. Йде вон дуже скоро по
176 км. на годину. (R. N.).

В портѣ La Libertad (середня
Америка) був страшний вýбух
250 скриньок динамиту. Бóльша
часть будинкóв в портѣ є знище-
нѣ. Умерло при тóм 250 осôб,
и до 1000 раненых. (R. N.)

**Веселъ наслѣдки одного за-
кона** До нѣмецького министер-
ства господарства в Берлінѣ
наспѣло колька заяв нѣмецьких
селян такого змѣсту: „Маємо
выразнѣ слѣды жидовської кро-
ви з муринаю домъшкою“. В
министерствѣ запанувало ве-
лике здивуваня й один урядник
показував другому тѣ дивнѣ лис-
ты нѣмецьких селян. Стверже-
но, що нѣ одна з селянських
родин в цѣлой той околицѣ не
мала нѣчого спільногого з Жида-
ми нѣ з муринаами, а тѣ дивнѣ
листы мали таку причину: Но-
вый закон признав селянам пôд
певними услѣвами привѣлей, пе-
редавати цѣлый ґрунт найстар-
шому синови. Вѣд того привѣ-
лею виключенї люди, що мають
в собѣ домъшку неарійскої кро-
ви. Розумѣється, банки не пози-
чають грошей властникам таких
арійских ґрунтів не вѣльно ли-
цитувати. Тому згаданї висше
селяне придумали собѣ, що доб-
рѣ буде написати до министер-
ства, що в тѣх крові є „выраз-
нѣ слѣды“ чужої крови, бо спо-
дѣвалися, що в той способ поз-
буться привѣлею ненарушимости

свого ґрунту и дастануть позичку...

Велика Україна тоне в крові. УП доносить: З Туапсе повідомяють, що дня 1. травня мала чорноморська флота зробити повстання проти большевицької Москви. Заговір відкрито и увязнено та вивезено на півноч 200 українських моряків. В Керчі переводять вже другий раз чистку серед партійних робітників, котрі недавно страйкували, бо перша чистка не уснула з партії всіх Українців. Масовъ чистки переводять в тих українських військових частинах, котрі ще якимсь чудом залишилися на Україні. Серед робітництва Одесъ поширило масово протимосковськъ летючки з вѣстками про голод по селах. Коло Браїлова зловили більшовики повстанський віддѣл хорунжого української армії Тараненка. 14 осіб вивезли до Києва та розстріляли. Дня 7 квітня черкеско-козацькъ повстанцъ знищили мост на рѣцѣ Кубань мѣж станціями Ходижинською та Чернігівською. Віддѣли ГПУ, котрі вислано на мѣсце подїй, повстанцъ розбили, але опѣсля мусіли самъ втікати в горы перед переважаючими силами Москвальєв. В мѣстѣ Бѣлый Ключи на півдні від Тифлісу невѣдомъ люде обстріляли станицю ГПУ и втікли. — В морю крої воне Україна.

Поворот мисіонарів. 1933 в януарѣ выбралися місіонарі о. Т. Легеза ЧСВВ. и о. М. Станканинець, ЧСВВ. до Америки (Чікаго), щоби мѣж нашими вѣрниками ширити царство Христове а познѣйше основати там монастирь. Та через хвороту о. М. Станканинця не можна буде довести дѣло до кінця. О. М. Станканинець захорував на тяжку слабість лігких и здається ОО. Місіонаръ в осени повернуть домов. — Просимо всіх читательв помолитися за о. М. Станканинця, щоби як найскорше прийшов до здоров'я. Та взагалѣ, щоби Всевишній поблагословив цѣлу ту справу щасливо довести до кінця.

Всѣ фашистовськѣ організації разом з своїми проводниками відбули публично пасхальну сповѣдь и св. Причастіє. На самом передѣ зробив се самих вожд Мусоліні. — Красный примѣр. Таку державу, що має таких проводників, Бог поблагословить. Коли буде в нас таке торжество?

Скарб для св. Отця з нагоды 1900 р. ювілею Відкуплення світа. Самым скарбом се Служби Божї, якъ кат. вѣрники з цѣлого світа вислухали або дали відправити за св. Отця.

Всіх Сл. Божих на цѣлом світѣ вислуханих було 47.888, З а таких що, дали люде відправити було 397,515. — Що за любов до св. Отця!

Важне для Впр. 00. Духовників

Вже вийшов III. том „Популярні катехитичні проповіди“ о. Павла Швилинского.

Про Божу Благодать і св. Тайни. Сей підручник єсть одиноким в своєм родѣ и не повинен хибувати нѣ в одній бібліотецѣ священика.

Сторон 272. Цѣна Кч. 16, з почтою Кч 18. Печатається

IV. том тогож автора

„Про праведнѣсть христіянську і про послідні річи.“

Вийшла нова брошурка:

МАЛЫЙ ПѢСЕННИКЪ ЦЕРКОВНЫЙ

(безъ нотъ) сторонъ 64, содержить 11 пѣсень до Найсв. Сердця Іисусового, 3 до Страстей Христовыхъ, 19 до Пресв. Богородицѣ и 3 до Св. Угод. Божихъ.

Цѣна 2 Кч., зъ почтою 2 50. Кч.

Почитатель Марії купуйте нову книжку!

НАСЛІДУВАННЯ МАРІЇ.

Аск. Бібліотека Книга II.

Въ той книжочцѣ знайдете прекраснѣ науки, якъ сама Преч. Дѣва Марія дає тымъ, котрѣ Є є люблять и хотуть Ї вѣрно служити.

Сеся книжочка бôльше нась потрафить научити, якъ великѣ товстѣ книги. Хто Є є перечитає, певно загреє свое серце до любови до Царицѣ неба, а особливо набере христіянського духа.

Книжочка має 128 стр., а коштує лише 3.50 Кч. Зъ почт. 4 Кч.

При замовленю адресуйте такъ:

Выдавництво 00. Василіанъ въ Ужгородъ, ул. Раковця 54.

Novinové známky povoleny
č. ř. p. 706—lvb—22

Выдавництво Чина св. Василія Великого въ Ужгородѣ

поручає слѣдуючѣ книжки своєго изданія:

„Молитвеник христіянскої родини.“ Составивъ о. П. К. ЧСВВ.

Форматъ 12×17, сторонъ 832, содергитъ:

Молитви повседневнѣ, утреннѣ, вечернѣ, въ часѣ Сл. Божоѣ, до Пр. Св. Іисусового, до Преч. Дѣви Марії, до Святыхъ; молитви супруговъ кѣ потрбы, передъ и по Сповѣди, передъ и по св. Причастію, за спасливу смерть, при недужихъ, за душѣ въ чистилищи, уки для супруговъ. Чинъ Вечерни, Утрени, Ирмосы воскреснѣ, Божественна Літургія, тропарѣ и кондаки, воскреснѣ, потребы, апостолы о усопшихъ, паастась, тропарѣ и кондаки, 5-десятицѣ и празникое цѣлого роу. Акафистъ Дѣви Марії, св. Николая, Параклісъ до Пресв. Богородицѣ, молебъ Серца Іис. и Преч. Дѣви Марії, Пѣснѣ церковнѣ (всѣхъ 68), пѣснь благодарственна, Пасхалія и календарь.

Цѣна оправленого примѣрника 20 Кч, зъ почтою 2½ Кч.

Молитвеникъ для греко-каѳолицкого руського народа. Составивъ о. Петро Котовичъ ЧСВВ. сторонъ 507. Издание II.

Содержаніе сеѧ книжки: Короткій катехизмъ; Молитви повседневніи Молитви утренніи, Молитви вечерніи, Молитви подчасъ Службы Божоѣ, Приготовленіе до св. Сповѣди, Молитви предъ и по Сповѣди, Молитви пѣдъ и по св. Причастію, Молитви до пресв. Серда Іисусово-го, Молитви до Пречистої Дѣви Марії, Молитви до святыхъ. Чинъ Утрени, Божественна Літургія, Чинъ Вечерни. Акафистъ до І. Христа, Акафистъ до Преч. Дѣви Марії, Тропари воскреснї и повседневнї, Служба на всякое прошеніе, о усопшихъ, Тропари и Кондаки св. Четыредесятыцы и всѣхъ празниковъ декретальныхъ. Кромѣ сего есть: Пѣснѣ на Рождество Христове, Пѣснѣ въ честь св. Тройцѣ, Пѣснѣ въ честь Преч. Дѣви и св. Отца Николая, Пѣснь благодарственная, Календарь цѣлого року и Пасхалія. Оправленый стоитъ 8 Кч, съ почт. засылкою 9 Кч.

„Skarb duši“ molitvennik dla molodeži sostaviv o. P. K. ČSVV.

form_{at} 7×11 storon 384:

Soderžanije: Korotký katechizm; molitvý; povsednevnyja, utrennyja, večernyja, časi Služby Božojo, pered i po Spovidy, pered i po sv. Pričastiju do Našv. Serdca Isusa i Pr. D. Mariji i do Svjatych; Čin Utreni, Večerni, Bož-Liturgija; Tropari i kondaki; voskresni, dnevni, razlichnych namirenij; tropari i apogtoly o usopšich; tropari i kondaki četyredesjatnici i pjatdetjatnici; Tror. pari si kondaki prazdnikov ciloho roku: pisni, kalendar.

Оправленый стоитъ 6. Кч, зъ почтою 7. Кч.

Да святится Имя Твое. Молитвословъ для молодежи. Стор. 223.

Печатаный окремъшно руськими а окремъшно латин. буквами.

Содержаніе: Короткій катехизмъ. Молитви повседневніи, утренніи, вечерніи, подчасъ Службы Божоѣ, передъ и по Сповѣди, предъ и по св. Причастію, до Пресв. Серда Іисуса, до Преч. Дѣви Маріи и до св. Іосифа; Чинъ Вечерни, Утрени, Божественна Літургія, Тропари и Кондаки воскреснї, на всякое прошеніе и о усопшихъ; Пѣснѣ на Рождество Христове въ честь Пресв. Тройцѣ, къ Пресв. Дѣви Марії и въ честь св. Отца Николая,

Оправленый стоитъ 4 Кч, зъ почтовою засылкою 4·80 Кч.

Mennyei Harmat. Сторонъ 256. Змѣстъ сего молитвенника есть слѣдуючій: Mindennapi imádságok, katekizmusból, reggeli imádság, esti imádság, különféle imák, Szentségi imádságok: gyónási ájtatosság, áldozási ájtatosság, mise-imák, nyilvános Isteni szolgálatok, énekek a reggeli Istentiszteletből, a szent Liturgiából, a délutáni Istentiszteletből. Kiedésítő részek a nyilvános Isteni szolgálatokhoz: vasárnapokra, a hét napjaira, a nagybőjti időszakban, a husvét-pünkösdi időszakban, az állandó ünnepekre, különféle alkalmakra: a Szentlélek segitségül hivására, minden jókérés szándékára, háaladás szándékára, a halottak lelki nyugalmáért. Panachidán. Engesztelő ének a legmélterőságosabb Oltáriszentséghez.

— Молитвеникъ переплетеный въ повполотно стоитъ 5 Кч. зъ почтовою засылкою 5·80 Кч.

